

Sygn. akt V CSK 641/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Z. B. i J. B.  
przeciwko [...] "A." Spółce Akcyjnej w M.  
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki Z. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki Z. B. na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazała na występowanie na tle tej sprawy potrzeby wykładni przepisów prawa oraz istotnego zagadnienia prawnego. Obie te kwestie, jak wynika z uzasadnienia rzeczonego wniosku, dotyczą interpretacji art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. W ocenie skarżącej wymaga wyjaśnienia, czy zła sytuacja ekonomiczna dłużnika po powstaniu tytułu egzekucyjnego uzasadnia stwierdzenie, że zobowiązanie nie może być egzekwowane. Oczywiście kwestia ta jest jednoznaczna - w powołanym przepisie chodzi o obiektywną niemożliwość następczą wykonania zobowiązania, a nie subiektywną niemożność. Sąd Najwyższy wyjaśnił już to jednoznacznie w uchwale z dnia 30 stycznia 1986 r., III CZP 77/85 (OSNCP 1986, nr 12, poz. 206): „Niekorzystna zmiana sytuacji materialnej dłużnika, jaka nastąpiła po powstaniu tytułu egzekucyjnego, nie stanowi zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.)”. Choć skarga kasacyjna została złożona przez pełnomocnika z urzędu, to nie zawiera ona wniosku o zasądzenie jego wynagrodzenia od Skarbu Państwa za udzieloną pomoc prawną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw